

Лондонски бијенале дизајна јесте глобална позорница за водећи светски савремени дизајн и иновације, креативност и истраживање у дизајну. У уметничкој галерији *Someret House* од 1. до 25. јуна више од 40 дизајнера из целог света представиће своје одговоре на тему *Глобална игра: Ремапирање сарадње*. Организатор је *Nieuwe Instituut*, холандски национални музеј и институт за архитектуру, дизајн и дигиталну културу, са генералним и уметничким директором Ариком Ченом на челу. Републику Србију представљаће пројекат *134/ Света геометрија*, аутора др Душана Јововића. Реализатор наступа је Музеј примењене уметности у име Министарства културе.

Како каже Биљана Јотић, комесарка и кустоскиња наступа, ... овде је посреди уметнички експеримент који не реферише на неки одређени објекат, предмет, материју, инсталацију и слично, него помера угао посматрања на универзално, на дизајнирану стварност. Уметник концептуално експериментише с различитим тачкама сусрета, које преноси у представљену просторну скулптуру унутар које се човек сусреће са сопственим унутрашњим бићем. Стварајући нови ред у поретку, простор је обликован као кутија унутар које се одвија цела једна издвојена дизајнирана стварност, која реагује на сва појединачна људска чула у тежњи ка универзалној спознаји и искуству.

Дизајнирана стварност простора и апстрахованог времена унутрашњости простора пројектоване стварности води посетиоца у сопствени простор доживљаја без појма о времену. Уметност је универзална, то је израз који не зависи од медија или материјала на коме, помоћу кога или којим се уметник изражава. Медиј носи израз, а посматрач доживљај. Скулптурално обликовање простора, односно затварање и концентрисање чулности издвојене од спољне стварности суштина је спајања свих наведених појмова у једно. Доживљај је шири од визуелног и поставља питања о недостацима чулности. Дакле, стваралачки процеси, процеси који подразумевају време, простор и умеће обликовања сабирају се у једној тачки која је универзална, у фундаменталном дизајну.

У овом простору сусрећу се две реалности, позната искуствена и непозната, она коју човек тек обрађује и претвара у ново искуство. Пролазећи кроз просторне целине обликоване руком аутора долазимо до краја и суочавамо се са оним што ствара вештачка интелигенција. И када се ангажују постојеће чулности, искуства која су позната људском бићу, долази се до потпуно нове спознаје у сусрету са вештачком интелигенцијом и тренутка када се човек сусреће с непознатим, новим искуствима. Зауставимо се овде, у есенцији и кључној тачки пројекта *134/ Света геометрија* и запитајмо се која је улога човека између Божје и вештачке интелигенције? Где се сусрећу човек и машина? Има ли праве или лажне стварности?

Уметнички експеримент почиње симболом који носи средњовековна орнаментика. То је полазна, централна тачка у којој се ротирају технологије попут светлости и AI (Artificial intelligence/ вештачка интелигенција) видео-мапе – процена односа између човечанства и машина. Да бисмо проширили контекст посматрања и разматрања тезе о симултаности, одлучили смо да своје учешће у *Глобалној игри* базирамо на истраживању које би се одвијало истовремено на више места у више земаља. Места су повезана у контексту протока времена кроз размену истраживачких процеса...